

संपादकीय

बुद्धिबळ स्पर्धेतील विजेती दिव्या पहिलीच भारतीय महिला

भारतात उदारीकरणाचे पर्व सुरू झाल्यानंतर सारे चित्र पालटले आणि महिलांची सर्वत्र क्षेत्रांत पुरुषांच्या खांद्याला खांदी लावून भाग घेण्याची चढाओढ सुरू झाली. आता जागतिक बुद्धिबळ स्पर्धेतही भारतीय महिलांनी आपला झेंडा उंचच ठेवला आहे. जॉर्जियातील बाटुमी येथे सुरू असलेल्या विश्वचषक बुद्धिबळ स्पर्धेत दिव्या देशमुख आणि कोनेरु हम्पी यांच्यात पहिला डाव बरोबरीत सुटला ; परंतु त्यानंतर टायब्रेकमध्ये महाराष्ट्राच्या दिव्या देशमुखने कोनेरु हम्पीला नमवत विश्वचषकावर आपले नाव कोरले. भारतासाठी ही गौरवास्पद बाब आहे. अंतिम फेरीत भारताच्याच दोन्ही महिला एकमेकांसमोर होत्या. त्यामुळे कुणीही जिंकले असते तरी चषक भारताकडेच येणार होता. यावरून ही बाब स्पष्ट झाली की, भारतीय महिला क्रीडापटू आणला झेंडा उंचावण्यासाठी सदैव तत्पर असतात.

हा सामना ऐतिहासिक होता याचे कारण असे की, दोन्ही भारतीय महिला सुवर्ण आणि रौप्य चषकासाठी लढत होत्या. ही स्पर्धा २०२६ च्या फिडे बुद्धिबळ स्पर्धेसाठी पात्रता देणारी पहिली लढत समजली जाईल. भारतीय महिलांसाठी हा क्षण ऐतिहासिक आहे, कारण या पूर्वी कोणत्याही महिलांनी बुद्धिबळ स्पर्धेत असे यश मिळवले नव्हते. कोनेरु हम्पी ही आंध्र प्रदेशची तर दिव्या देशमुख ही नागपूरची. दोघींनीही आपल्या आगोदरच्या सामन्यात अभूतपूर्व कामगिरी केली आहे. भारतीय महिलांचे कौतुक करत असतानाच एक बाब मात्र स्पष्टपणे जाणवते की, आमच्या महिलांनी सर्व क्षेत्रात अभूतपूर्व कामगिरी केली आहे. पुरुषांइतक्याच स्त्रिया क्रीडा विश्वातही अढळ स्थान निर्माण करू शकतात हे या दोघींनी दाखवून दिले आहे.

अर्थात महिला बुद्धिबळ विश्वात अजून खूप मागे आहेत. १९८० पासून त्या बुद्धिबळ क्रीडा विश्वात आहेत पण फार थोड्यांनी अव्वल बुद्धिबळ स्पर्धेतील विजिने म्हणून झेप घेतली आहे. भारतात महिलांप्रती असलेली एकप्रकारे छेदक भावना सर्व खेळांमध्ये आहे. त्यात क्रिकेटमध्ये तर जास्तच आहे. पण आता महिला क्रिकेट खूप लोकप्रिय झाले आहे. बुद्धिबळ स्पर्धा पाहण्यासाठी जॉर्जिया येथे काल भरपूर प्रेक्षक जमले होते आणि ते दिव्या आणि कोनेरु हम्पी यांना चिअरअप करत होते. हे खूप आश्चर्यक चित्र आहे. एक काळ असा होता की, महिला या बुद्धिबळ स्पर्धा खेळण्यास शारीरिकदृष्ट्या सक्षम नाहीत असे समजले जात होते. आज अशी परिस्थिती राहिली नाही आणि ऑलिम्पिक असो की बुद्धिबळ असो, सर्वच क्षेत्रातील पुरुषांची मक्तेदारी मोडून काढण्यात महिला यशस्वी झाल्या आहेत.

या सामन्यात कोण जिंकले किंवा कोण हरले हे महत्त्वाचे नाही. महत्त्वाचे आहे की, महिलांनी जबरदस्त झेप घेतली आहे आणि तिचे ऐतिहासिक महत्त्व आहे. या स्पर्धेतून ५० हजार अमेरिकन डॉलर भारतात येणार आहेत. त्यामुळे मिळणारे मानधनही महिलांसाठी प्रेरणादायी ठरू शकते. काही भारतीयांचे मत असे आहे की, अशा स्पर्धा करणू मुलींना नवनवीन क्षेत्रे पादाक्रांत करण्यासाठी प्रेरणा देतील. महिला गट आणि पुरुष गट स्पर्धेतील येणारा पैसा यात खूप फरक असतो. क्रिकेटमध्ये तर पुरुषांच्या स्पर्धांच्या तुलनेत महिलांना मिळणारे मानधन रकमत तफावत पाहिली तर डोके चक्रावून जाते. पण बुद्धिबळ स्पर्धेत एवढी खळम येणार आहे हे पाहून अनेक महिला बुद्धिबळ खेळणेकाडे आकर्षित होतील. दिव्याच्या या अविस्मरणीय विजयामुळे भारतीय महिलांची बुद्धिबळासाठीची क्रेझ आणखी वाढेल यात शंका नाही.

भारतात अजूनही ग्रॅंडमास्टर फार कमी आहेत. २०२३ च्या आकडेवारीनुसार फक्त २३ महिला ग्रॅंडमास्टरसह होत्या. अनेक आई-वडील आपल्या मुलींना बुद्धिबळाकडे वळू देण्यास नाखूश असतात. ही एक अडचण आहे. तरीही या सर्व परिस्थितीवर मात करून फिडे आंतरराष्ट्रीय बुद्धिबळ स्पर्धेतील विजेतेपद भारता-तील महिलांचे सवभागचे चित्र बदलेल अशी आशा वाटते. पाच वेळा विश्वविजेता झालेला विश्वनाथन आनंद म्हणाला की, दिव्या देशमुख हिने फार मोठी प्रगतीची झेप घेतली आहे. ग्रॅंडमास्टर अभिजीत कुंटे देव्या मलानुसार, दिव्या कधीही नवीन प्रयोग करण्यास याबरोली नाही. दिव्यासाठी ही एक जबरदस्त मोहीम होती, कारण महिला विश्वचषकाच्या अंतिम फेरीत प्रवेश करणारी ती पहिली होती.

३८ वर्षीय कोनेरु झूपीच्या निम्म्या व्याच्या दिव्याने घेतलेली झेप अनेकांना प्रेरणादायक आहे. दिव्या आणि हम्पी यांच्यातील हा सामना असंख्य किशोरवयीन तरुणींसाठी प्रेरणादायक ठरेल आणि दिव्याच्या म्हणण्यानुसार सोप्या पद्धतीने विजय मिळवण्यात काय अर्थ असतो, विजय मिळवला पाहिजे तो तागड्या प्रतिस्पर्धांवर विजय मिळवून. तिच्या या मानसिकतेमुळेच आज तिने निवट लढतीनंतर विश्वचषकावर नाव कोरले आहे. ती अत्यंत सकारात्मक पद्धतीने खेळते आणि बुद्धिबळाकडे पाहण्याचा हाच दृष्टिकोन महत्त्वाचा असतो आणि तो दिव्याला इतर खेळांइपेक्षा वेगळा करतो. दिव्या आधीच कॅंडिडेसस टूर्नामेंटसाठी पात्र ठरली आहे, जे बुद्धिबळ विश्वविजेतेपदाच्या वाटचालीतलं एक महत्त्वाचं पाऊल आहे. दिव्या देशमुख आता केवळ वर्ल्डकप विजेतीच नाही, तर तिने या ऐतिहासिक विजयासोबत ग्रॅंडमास्टरचा मानही मिळवला आहे. दिव्याने अनुभवी आणि उच्च मानांकन असलेल्या कोनेरु हम्पीचा पराभव करत हे प्रतिष्ठे विजेतेपद आपल्या नावे केले. असे विजेतेपद पटकवणारी ती पहिलीच भारतीय महिला उरली आहे.

नागपंचमीनिमित्त दीडशे वर्षांपासून “सर्फी” गायन व वारूळ पूजनाची परंपरा आजही कायम

गोंदिया:- नागपंचमी हा सण ग्रामीण भागात मोठ्या उत्साहात व परंपरागत साजरा केला जातो. गोंरेगाव तालुक्यातील अनेक गावात नागपंचमीनिमित्त “सर्फी” गायन व वारूळ पूजनाची परंपरा असली तरी सटवा येथे आजही दीडशे वर्षांपासूनची परंपरा कायम असून वारूळ पूजनानंतरच गावात पूजा केली जाते.

भारतात अनेक सण-उत्सव मोठ्याप्रमाणे साजरे केले जात असले तरी दिवसेंदिवस त्यात बदल पहावयास मिळत आहे. अनेक सण-उत्सवांना प्रथा परंपरा असून आजही रीतिरिवाजाप्रमाणे सण-उत्सव साजरे केले जात आहेत. नागपंचमी हा सण मोठा नसला व फक्त साप्तापर्यंतच मर्यादित असला तरी या सणाला ग्रामीण भागात अमर्यादित महत्त्व असल्याचे दिसून येते. गोंरेगाव तालुक्यातील सटवा येथे आजही दीडशे वर्षांपासूनची परंपरा कायम असून “सर्फी” गायन व वारूळ पूजनानंतरच गावात पूजा केली जाते. “सर्फी” म्हणजे नाग देवताच्या संबंधाने असलेले गाणे होत. गावातील आधीपासून गुरू म नलेल्या व्यक्तीच्या येथे नाग देवताचे ‘ठाण’असू त्या ठिकाणी “सर्फी”ची दीक्षा घेतलेले गावातील व्यक्ती जमा होतात. त्यानंतर “सर्फी”गायन करीत ही मंडळी गावातील सीमेत असलेल्या वारूळाने “सर्फी” गायन करून पूजन

त्यामनी, मुद्रक, प्रकाशक व संपादक स्वमेष्ट हिंदीतील कटरे यांनी बेरार टाईम्स हे साप्ताहिक वृत्तचत्र अंगणाला पारवी, लोकजन प्रकाशन, लोकजन प्रबन, स्रेष्ठ नगर, तक्रिया बॉर्ड, भंडारा ना.वि.भंडारा येथे मुद्रित करून डोळारे एक्स्लीसमोरील रत्ना,गिवनगर गोंदिया येथे प्रकाशित केले. संपादक: स्वमेष्ट हिंदीलाल कटरे, प्रमण्वधनी क. ९४३२१११४३१ (पी.अ.बी.बी.कायद्यानुसार जबाबदारी संपादकावर राहिल) प्रसिद्ध झालेल्या मजकुराशी संपादक व प्रकाशक सहमत असतीलच असे नाही. (गोंदिया न्यायक्षेत्र)

‘दासबोध’ या सुप्रसिद्ध

काव्यग्रंथामध्ये रामदासांनी वर्णिलेल्या मुर्खपणाच्या लक्षणांपैकी एका लक्षणाचे अनुसरण करून सांगू इच्छितो की, शासकीय से-वेत कार्यक्षमता, कामाचे सर्वात्कृष्ट, सकारात्मक, टिकाऊ परिणाम देणारे, इमानदारी, भ्रष्टचचाराला ना, चापलूसीला नकार देणारे कार्यक्म यांची कोणतीही सकारात्मक दखल घेतली जात नसली तरी अशा अधिकारी/कर्मचाऱ्यांना गधा बनवून त्याच्यावर जास्तीत जास्त भार मात्र हमखास टाकला जातो, अशापैकीच मी एक होतो.

मी, TARCS/तालुका सहकार निबंधक असताना माझ्याकडे एका बिमार कृषी उत्पन्न बाजार समितीचा एकल प्रशासकीय प्रभार सोपविण्यात आला होता. तेव्हा त्या बाजार समितीकडे पेशावा ठणठणत होता, कर्मचाऱ्यांचे पाच-सहा महिन्यांचे वेतन थकले होते. एवढेच नव्हे तर, पीएफचे व कर्मचारी पट संस्केडील कर्जाचे हप्तेही थकले होते.

अशा अवस्थेत मी प्रशासक पदाचा पदभार घेतल्याच्या आठ-नऊ महिन्यांच्या कालावधीतच, योग्य व कायदेशीर प्रशासनाद्वारे मी ती बाजार समिती कायम आर्थिक व प्रशासनिक स्थिरतेमध्ये आणू शकलो व माझा अल्पकालिक प्रशासकीय कालावधी संपताना त्या बाजार समितीच्या खळखळाटी बँक खात्यात लाखो रुपये जमा झालेले होते. शेतकऱ्यांना त्यांचे धान्योत्पादन कोणत्याही दलाल-व्यापारी यांच्या अवारस्तव/अवाजवी दडपणाशिवाय विकता येणे शक्य झाले होते, कारण बाजार समितीच्या क्षेत्रात प्रत्येक दहा किमीवर धान्य संकलन केंद्र उघडून शेतमाल विक्रीची व्यवस्था उपलब्ध करून देण्यात आलेली होती.

याशिवाय, नंतर थोड्याच कालावधीत, मी ज्यावेळी तालुकाप्रम ुख अधिकारी होतो तेव्हा माझ्याकडे चार तालुक्यांचा अतिरिक्त प्रभार असतानाही मला अविभाजित भंडारा जिमस बँक,भंडारा या गंभीररीत्या समस्याग्रस्त व आर्थिक अनियमितेमुळे डबघाईकडे वाटचाल करीत असलेल्या जिल्हा बँकेचा एकल प्रशासक व त्याच अविभाजित भंडारा जिल्ह्याचा DDR असे आणखी दोन महत्त्वाचे प्रभार सोपविण्यात आले होते. इतक्या कार्यभारातही सुयोग्य प्रशासनिक, व्यवस्थापकीय व वैधानिक वक्तृपणा तथा अनवरत प्रयत्नांनी मी ते कायमस्वरूपी यशस्वी ठरणारा/उत्कलेल्या पद्धतीने झपाडव्ही पाडले. अस्थिर व अव्यवस्थित स्थितीत आलेल्या बँकेचा कारभार बँक कर्मचारी, अधिकारी व शेतकरी यांच्या सुयोग्य

समन्वयाने सुस्थिर, सुव्यवस्थित व अर्थक्षम केल्यावरच मी स्वमर्जीनेच/स्व-विनंती करून बँकेचे प्रशासकीय पद सोडले होते.

तसेच त्यानंतर मी चंद्रपूर जिल्ह्यात DDR/जिल्हा सहकार निबंधक म्हणून काम करताना तिथे सुमारे ५०% कर्मचारी/अधिकाऱ्यांची पदे रिक्त असतानाही उपलब्ध कर्मचाऱ्यांना सेल्फ-मोटिव्हेट करून केलेले धडाकेबाज व सुपरिणामकारक असे सहकार व पणन विषयक काम तथा महाराष्ट्रात प्रथम क्रमांक प्राप्त शेतमाल तारण योजनेची यशस्वी राबवणूक करू शकलो. (जिल्ह्यातील सर्वच्या सर्व बाजार समित्या एकाचवेळेस बरखास्त करून बाजार समितीच्या सचिव व प्रशासकांच्या मदतीने मला हे कार्य पार पाडता आले होते.) या शेतमाल तारण योजनेचा दृष्ट फायदा असा झाला की, चंद्रपूर जिल्ह्यातील शेतकऱ्यांना त्यांच्या शेतमाल विक्रीतून एकाच वर्षात सुमारे अडीच कोटी रुपयांचा अतिरिक्त लाभ मिळू शकला. याच दरम्यान केंद्र शासनप्रणित व नाबाईद्वारे संचालित ग्रामीण गोदाम बांधणीच्या योजनेत देशस्तरावर उल्लेखित काम करण्यात आल्याची नोंद केंद्र शासनाच्या स्तरावर घेण्यात आल्याची बाब तत्कालीन खासदार श्री नरेशजी पुगलिया यांनी माझ्या नजरेस आणून दिली होती. अशी ही यशस्वीता लक्षात घेऊन मला तत्कालीन मुख्यमंत्री श्री. विलासराव देशमुख यांच्या आदेशान्वये मे २००६ मध्ये यवतम ाळ या “शेतकरी आत्महत्या” करिता जगभर कुससिद्ध झालेल्या जिल्ह्यात उच्च म्हणून स्थानांतरीत करण्यात आले व शेतकरी आत्महत्या हा विषय गांभीर्याने हाताळण्याचे निर्देश देण्यात आले.

त्याबरहुकूम, मी १५.०५.२००६ ला यवतमाळ येथे रुजू झालो आणि पहिल्यादिवसापासूनच सभांचा मारा सुरू झाला. मी रूजू झाल्यापासून म्हणजे १५.०५ पासून २०.०५ पर्यंत कार्यालयात उपस्थितच होऊ शकलो नव्हतो, सभांच्या ‘अतिरेक’पायी! तेथील बहुतांश स्टॉफने तोपर्यंत मला पाहिले सुद्धा नव्हते. अशा अवस्था-थेलही तेथेच सात-आठ वर्षांपासून बंद अवस्थेत असलेल्या, बोदेगाव येथील ज्यकिसान सहकारी साखर कारखान्याचा मला एकल अवसायक नेमून कारखाना सुरू करण्याचे व्यामिश्रतम काम सोपविण्यात आले. वारणा समूहाच्या सहकार्याने नऊ-दहा महिन्यांच्या कालावधीतच मी तो बंद ससाका पूर्ण क्षमतेने चालू

करण्यात व संपूर्ण विदर्भात रेकॉर्ड क्रशिंग करणं शकं र ण य ा त य श र व ी सुद्धा ठरलो होतो. त्यामुळे परिसरातील उस उत्पादक शेतक-ऱ्यांना त्यांच्या उत्प-ादनाचा वाजवी दर त्यांच्या प र ि स र ा त च मिळू लागला होता. पर्यायाने ससाका चे अधिक ा र ी / क र् म च ा र ी व संबं ध ि त श े त क र ी दोन्ही पक्ष त्यामुळे सुखा-वले होते. (परंतू तेथील एका शक्तीशाली राजनेत्याचे अनधिकृत काम करण्यास मी नकार दिल्याने मला येवतमाळ येथून बदलून जावे लागले. मी यवतमाळ येथून बदलून जाताच वर्षभरातच तो ससाका पुन्हा बंद पडला तो आजतागायत.)

यवतमाळचे तत्कालीन धडाकेबाज व लोकामिमुख प्रशासनासाठी सुप्रसिद्ध अस-लेले जिल्हाधिकारी मा.डॉ.श्री.हर्षदीप कांबळे सरांकडे माझे नाव आग-देवच पोचवण्यात आले होते. त्यांची सदृच्छा भेट घेतली तेव्हा त्यांनी मला यवतमाळ ची वस्तुस्थिती व परिस्थितीची कल्पना देऊन कामाची दिशा कशी ठेवेली याबद्दल मार्गदर्शन करून तसा रोडमॅप तयार करायला सांगितले. त्यानुसार मी प्राथमिक कार्यदिशादर्शक One Page Road-Ma तयार केला व त्यांना तो दाखवला. त्यांनी ते पाहिला व समाधान व्यक्त करून सांगितले की प्रथम जिल्ह्याच्या दौरा करून समस्येचे स्वरूप समजून घ्या.

कार्यालयीन अॅम्बेसेडर कार खूप जूनी खटारा गाडी होती. अॅम्ब्रेजेर होता ३-४ किमी प्रति लिटर पेट्रोल!! त्यामुळे मला स्वतः की वैयक्तिक गाडी वापरण्याशिवाय पर्यायच नव्हता. कधीकधी जिल्हा बँकेची गाडीसुद्ध वापरायचो. (अशा परंपरिस्थितीत मी स्वतःची गाडी शासकीय कामासाठी वापरण्यास शासन निर्णयांनुसार पात्र असूनही व माझ्यासारख्याच दुसऱ्या एका माझा मित्र असलेल्या उच्च ला स्वतःचे वाहन अशाप्रकारे वापरण्यास व त्यासाठी विहित खर्चाची परिपूर्ती

मृतक भगवानी आहूजा यांचे नेत्रदान

गोंदिया :- भावी पिढीने अद्यःकारणय जग प्रकाशमान करण्यासाठी

नेत्रदान आरोग्य विभागामाफ ‘त जनजागृती करण्यावर विशेष जोर देण्यात येत आहे. त्यानुषंगाने मृतक भगवानी आहुजा यांचा आकस्मिक मृत्यू झाला. दरम्यान त्यांच्या कुटुंबातील सदस्यांनी लगेच

मृतकाच्या नेत्रदानाचा निर्णय घेवून मोलाचे काम केले आहे.

भगवानी आहुजा यांचा २० जुलै रोजी आकस्मिक मृत्यू झाला. दरम्यान कुटुंबाने लगेच मृतकांचे नेत्रदान करण्याचे ठरवले. इतक्या कठीण परिस्थिती ही नेत्रद-ानाची शहररातील

इच्छा दर्शवली व घर-ातील परिवारातील सदस्य यांनी नेत्रमित्र नरेश लालवानी व नेत्र समुपदेशक भाविका बघेले यांच्याशी संपर्क साधला. केटीएस जिल्हा सामान्य रुग्णालयातील नेत्रदान समुपदेशक भाविका नागपुरे/बघेले व नेत्रदान सहाय्यक रीता विजय अरोरा

यांच्या सहाय्याने नेत्रदानाची प्रक्रिया ही पूर्णपणे पार पाडण्यात आली. यासाठी सिंधी सेवादारी मंडळ अध्यक्ष कपीक होतचंदानी महेश हस्तीजा यांनी महत्वाची कामगिरी पार पाडली. तसेच रुग्णालय प्रशासनाकडून आहुजा कुटुंबाला प्रमाणपत्र देण्यात आले.

शाळा बंदी+शिक्षक बंदी+शिक्षण बंदी

आहे. समग्र शिक्षण अभियानाचा अर्थसंकल्प ठरवण्यासाठी राज्य व केंद्र शासनाच्या शिक्षण विभागाची संयुक्त बैठक झाली. त्यात मुंबडायसफर्या आकडेवारीनुसार राज्यात ८ हजार २१३ गावांमध्ये शाळांची सुविधा नसल्याचे शिक्षण विभागाने विधिंमंडळाच्या पावस-ाळी अधिवेशनात मान्य केले आहे. १,६५० गावांमध्ये प्राथमिी क,१६,५६३ गावे उच्च प्राथमि कविना शिवाय वीज, पाणी, स्वतंत्र शौचालयांचा अभाव राज्यातील ५ हजार ३७३ शाळांमध्ये वीज, ५३० शाळांमध्ये पिण्याचे पाणी, ३ हजार ३३५ शाळांमध्ये मुर्लीसाठी तर ५ हजार १२४ शाळांमध्ये मुलांसाठी स्वतंत्र शौचालय नसल्याचे स्पष्ट असताना या शाळांचे सबलीकरण करण्यापेक्की १८००० शाळा बंद करण्याचा घाट घातला जात आहे . १ हजार ६५० गावांमध्ये प्राथमिक शाळा, ६,५६३ गावांमध्ये उच्च प्राथमिक शाळा नसल्याचे निर्दर्शनास आले आहे, असे लेखी उतर शालेय शिक्षणमंत्री दादा भुसे यांनी दिली आहे.

हे कमी की कसय म्हणून हमी पटसंख्येच्या साडेचौदा हजार शाळांवर संक्रांत येणार आहे. कमी पटसंख्येच्या शाळांऐवजी आता सम ूह शाळांची निर्मिती करण्यासाठी धोरण निश्चित केले आहे. राज्यातील दुर्गम भागांमधील कमी

पटसंख्येच्या शाळांमध्ये शिक्षण घेणाऱ्या विद्यार्थ्यांसाठी मक्लस्टर स्कूलफ (समूह शाळा) सुरू करण्यात येणार आहे. त्यासाठी नंदुरबार येथील तोरणमाळ व पुणे जिल्ह्यातील पानशेत या दोन क्लस्टर स्कूलच्या धर्तीवर राज्यात आता सर्व ठिकाणी क्लस्टर शाळा उभारण्या जाणार आहेत. परिणामी कमी पटसंख्येच्या तब्बल १४ हजार ७८३ शाळांवर संक्रांत येणार आहे. राज्यातील सर्व शिक्षण उपसंचालक कार्यालयाभार्फत येत्या १५ ऑक्टोबरपर्यंत क्लस्टर शाळा संदर्भातील प्रस्ताव सादर करण्याबाबत सूचना देण्यात आल्या आहेत. शिक्षण हक्क कायद्यांतर्गत प्रत्येक मुलाला त्याच्या घराजवळ शिक्षण मिळणे अपेक्षित आहे. मात्र राज्यातील अतिदुर्गम भागात कमी पटसंख्या असणाऱ्या शाळांमधील विद्यार्थ्यांना गुणवत्तापूर्ण शिक्षण मिळत नाही. त्यामुळेच राज्याच्या शालेय शिक्षण विभागाने या विद्यार्थ्यांसाठी व त्यांना विविध शैक्षणिक साधनसामग्री उपलब्ध होण्यासाठी क्लस्टर स्कूल (समूह शाळा) सुरू करण्याचा उपक्रम हाती घेतला. त्यावर अनेक शिक्षण तज्ज्ञांकडून टीकाही झाली. मात्र क्लस्टर शाळा सुरू करण्याच्या निर्णयाला राज्य शासनाने हिरवा झेंडा फडफडा आहे. नवीन राष्ट्रीय शैक्षणिक धोरण व इतर अभ्यास

गटांनी सुचवलेल्या १८ पायाभूत सुविधा उपलब्ध असल्यात, असे समूह शाळांबद्दल म्हटले जात असले तरी त्या सुविधा कितपत पूर्ण होतील हे सांगणे कठीण आहे. कमी पटसंख्येच्या शाळांमधून विद्यार्थ्यांना मोफत ने-आण करण्यासाठी शालेय बसची सुविधा उपलब्ध करून देण्यात यावी. यासाठी विविध शासकीय निधी, सीएसआर यांचा वापर करावा. या प्रत्येक बसमध्ये विद्यार्थ्यांच्या सुरक्षिततेसाठी सीसीटीव्ही, जीएसटी ट्रॅक्टरची सुविधा अस-ावी व प्रत्येक बसमध्ये बिल्लाधारक चालक व महिला पर्यवेक्षक असावी, यासह इतरही सुविधा देण्याबाबत सुचविण्यात आले आहे, परंतु या सुविधा कागदावर राहतात की प्रत्यक्षात साकार होतात, याबाबतचे भाध्य करण्यासाठी कोणत्याही ज्योतिषाची गरज नाही.

क्लस्टरच्या माध्यमातून दहा किलोमीटर अंतरावर एक शाळासंकुल उभारण्याच्या सरकारच्या भूमिकेमुळे गावातील शाळा बंद होण्याची भीती असून राज्याभरतील १४ हजार ७८३ शाळा समायोजित (बंद) होण्याची शक्यता आहे. या निर्णयाचा परिणाम १ लाख ८ हजार विद्यार्थी आणि ३ हजार शिक्षकांवरही होणार आहे. हे विद्यार्थी भागीण, आदिवासी पाडे,, विदर्भा भाग व शहरी झोपडपट्टी

वळर अवश्य, अभ्यासपूर्वक, वाचावा अशी विनंती आहे.)

(२) गरीब, गरीबी, गरीबी हटाव, रोजगार हमी योजना, तथा अनर्थकारक, अनैसर्गिक व असामाजिक अशी सरसकट फुकट/अत्यल्प किमतीत अन्नधान्य वाटप योजना, ... सारख्या स्वचनाळू, अव्यवहारी, लांगुलचालनात्मक, अविचारी, शेतकरी-दुष्ट, अशा संकल्पनांची निसर्ग-विरोधी, समाजविज्ञान-विसंगत व आत्मघाती अशा शेतकरी-विनाशक शासन-धोरणांची दबंग राबवणूक सुद्धा!

(आता हा सुरुंग कसा लागला, ही मात्र “लंबी कथा” आहे. तसेच उक्त दुसऱ्या कारणाची चिकित्सा व चिरफाड सुद्धा त्या “लंबी कथा”चाच विस्तारित भाग आहे.)

शिवाय १९४७ पासूनच अनैसर्गिक, निसर्गविरोधी, पर्यावरणद्वेषी, ग्रामसंस्कृती-विनाशक व शेतकरीविनाशक कृषी धोरण व शेतकरी विरोधी अनेक कायद्यांचा धुमाकूळ व ते असंवैधानिक ठरू शकणारे कायदे परिशिष्ट ९ च्या अर्नेतिक कवचाखाली जबरदस्तीने राबविण्याच्या पाश्चात्य विचारसरणीच्या तत्कालीन शासन-धूरीणांची तथाकथित पोथीनिष्ठ साम्यवादी (हिमन्यपृष्ठवादी)

माझ्या त्या जिल्हा-दैत्यांत ग्राविका संस्थांचे संचालक मंडळ, गटसचिव, कूळबासचे संचालक मंडळ, सचिव, बँकेचे संचालक मंडळ व फिन्ड स्टॉफ, प्रकाशक बंधू, इतर सामाजिक संस्थांचे पदाधिकारी, आमदार महोदय, इतर सहकारी संस्थांचे पदाधिकारी व कर्मचारी इ. सोबत झालेल्या सखोल आज्ञा प्रत्यक्ष चर्चेअंती निघालेला माझा निष्कर्ष पाहू जाता, शेतकरी आत्महत्येची दोन प्रमुख कारणे म्हणजे

(१) शेतकऱ्यांच्या “परंपरागत प्रतिष्ठेला” आणि “संवैधानिक अधिकारां”ना १८ जून १९५१च्या पहिल्याच संविधान संशोधनाने (व तदनग्नित नवनिर्मित परिशिष्ट ९ ने) व त्यानंतरच्या जाणिवपूर्वक लावण्यात आलेला/लागलेला सुरुंग !!!

(भारतीय संविधान दि २६ जानेवारी १९५० ला अधीस्वीकृत केलेल्या फक्त १५-१६ महिन्यातच दि.१८ जून १९५१ ला त्यात

करण्यात आलेल्या पहिल्या संविधान संशोधनाची कटूतम स्थिती व तिचे दुष्परिणाम जाणून घेण्यासाठी पिंजासुरी Tiurdaman Singh यांचा शोधग्रंथ : SIXTEEN STORMY DAYS, The Story of the First AMENDMENT to the Constitution of खप-

“उजाखा”च्या १९९१च्या प्रयोगानंतरही फक्त शेती-ग्राम-वन-क्षेत्रालाच “उजाखा”चे लाभ नाकारण्यात(!) आले. उणे(-)७२ टक्के बससिडी कृषीक्षेत्राला देण्यात आल्याचे/येत असल्याचे भारतीय शासनाच्या अधिकृत दस्ता-वेजात आंतरराष्ट्रीय स्तरावर मान्य करूनही शेतकऱ्यांना “लूटवापसी”

करण्याऐवजी “कर्जमाफी” चे गाजर देण्याचे धोरण राबविण्यात आले व येताहेत. औद्योगिक, शैक्षणिक, सांस्कृतिक, आर्थिक, सामाजिक इ. सर्व विकास सुद्धा आवश्यकच नव्हे तर अनिवार्यही आहेत ; पण या सर्वांचा पाया व मूलभूत आधार फक्त आणि फक्त कृषी-ग्राम-वन-विकासाच्या म्हणजेच व पर्यायाने “develoment of the like of the AREA” या विज्ञानसंमत व निसर्गस्नेही अशा मूलभूत धोरणा-वरच आधारित असते, हे दिव्यसत्य विसरल्यानेच आजची शेतकरी आत्महत्येची विदारक स्थिती उद्भव-लेली आहे.

मुंबई, दिल्ली, ... सारख्या एबंगांी नागरी मानसिकतेच्या कुप्रभावाने ग्रसित असलेल्या ठिकाणी वातानुकूलित चेम्बर्समध्ये बसून कळवहीन व कणाहीन विचार प्रसवणाऱ्या (?) तथाकथित सर्वज्ञां (?)ना हे पटणार नाहीच.

(रामचंद्र गुहा यांनी सुचविलेल्या व नीती आयोगाने आता पुरस्कृत केलेल्याप्रमाणे शासनसेवेत तज्ज्ञांच्या समावेशाची प्रक्रिया खरोखरच विवेकाधीन, निस्पृहपणे व पारदर्शक पद्धतीने स्वीकारण्यात आली तरच काही फरक पडू शकतो. पण ब्रिटिशकालीन संस्कृतीच्या व्हीआयपी, सरंजामी व शस्केअंी वेश मधील सध्याची भारतीय नोकरशाही (काही आदी मोजके अपवाद वगळता) यात काही सकारात्मक बदल करू शकेल असे मलातरी वाटत नाही.) आणि हे सत्य थांबेल असे भविष्य मला, सध्या तरी दिसत नाही.

(हे माझ्या निष्कर्षाचे फक्त संक्षिप्त टिपण मात्र आहे. पार्श्वभूमी लक्षात यावी म्हणून आत्मपूराण लांबवावे लागले आहे, त्याबद्दल क्षमस्व.)

(माझे ब्रीदवाक्य, DISSENT : THE VOICE OFS PROGRESS, ला अनुसरून सांगू इच्छितो की, आजकाल कोणाच्याही भावना कोणत्याही कारणाने दुखावण्याची शक्यता वाढलेली आहे, सबब माझ्या या लिखाणाने कोणाच्याही भावना दुखावल्यास क्षमस्व.)

अॅड.लखनसिंह कटरे, (निवृत्त डीडीआर) बोरकन्हार-४४१९०२, जि.गोंदिया.

लोखाल मराठवाड?यातील आहे. गोंदिया : २१३, भंडारा: १७१, नागपूर ५५५, चंद्रपूर ४३७, गडचिरोली ६४१, वर्धा : ३१८, यवतमाळ ३५०, अम्परावती: ३१४, अकोला: ११३, वाशीम: १३३, हिंगोली १३, नांदेड ३१४, बुलढाणा: १५८, परभणी। १२६, लातूर: २०१, धारगिव १७४, सातारा: १८४, बीड: ५३३, जालना ३४१, जळगाव १०७ छत्रपतीसंभाजीनगर: ३४७, नगर ६१५, नंदूरबार १८१, बुळे १२, पुणे १०५४, ताणे: ४४१, पालघर ३१७, मुंबई ११७, रायगड १२१५, सातारा १०३१, सांगली : ३८५० कोल्हापूर: ५०७, सिंधुदुर्ग ८३५, रत्नागिरी १३७५, नाशिक: ३३१ शाळा बंद होण्याच्या मार्गावर आ-हेत. त्यामुळे, राष्ट्रीय शिक्षण धो-रणाऐवजी राज्य सरकारने स्वतंत्र धोरण तयार करावे. शिक्षण खर्चात वाढ करावी तसेच शाळांमध्ये भौतिक सुविधा उपलब्ध करून नियमित शिक्षकांची भरती करावी असे मत शिक्षण तज्ज्ञांनी व्यक्त केले आहे. एकीकडे राष्ट्रीय शैक्षणिक धोरणात विद्यार्थ्यांना जागतिकीकरण, करिअरच्या संधी मिळाल्यात असे नमूद करायचे पण दुसरीकडे नेमाळे या विरुद्ध व्यवहार करायचा, अशी सरकारची भूमिका दिसते. त्यामुळे या व्यवहाराचे दुर्गा मी परिणाम आपल्या समाज व्यवस्थेवरती होतिला या शंका नाही.

डॉ. प्रवीण बनसोड अम्परावती,मो ९४२३४२५१२९

निर्वाह आणि भोजन भत्ता मागील चार महिन्यांपासून रखडला

नागपूर विभागातील ओबीसी वसतिगृह विद्यार्थी संख्या

जिल्हा	मुली	मुले
नागपूर	६५	८४
वर्धा	५३	७०
भंडारा	८९	५०
गोंदिया	५२	४९
चंद्रपूर	४५	४४
गडचिरोली	८०	५०

गोंदिया:- जिल्ह्यासह राज्यातील ओबीसी वसतीगृहातील विद्यार्थ्यांचा निर्वाह आणि भोजन भत्ता मागील चार महिन्यांपासून रखडल्याने विद्यार्थी व विद्यार्थिनींना विविध समस्यांना सामोरे जाण्याची वेळ सरकारच्या आडमुठे धोरणामुळे आली आहे.

गोंदियासह राज्यातील ५८ शासकीय ओबीसी वसतिगृहांत ४ हजार ६० विद्यार्थी, विद्यार्थिनी

ओबीसी, व्हीजेनटी आणि एसबीसी प्रवर्गातील विद्यार्थ्यांसाठी निर्वाह आणि भोजन भत्ता मंजूर झाला आहे. निधी संबंधित विभागाकडे हस्तांतरित झाल्यानंतर रकम विद्यार्थ्यांच्या बँक खात्यावर डीबीटी होईल.

- विजय वाकूडकर,संचालक,ओबीसी बहुजन कल्याण विभाग नागपूर

वास्तव्यास आहेत. मागील वर्षी सप्टेंबर महिन्यात वसतीगृह सुरु करण्यात आले.

वसतिगृहांत खानावळी (मेस) नाही. त्यामुळे विद्यार्थ्यांना भोजनासाठी ४५०० रुपये व

निर्वाह भत्ता ६०० रुपये तर विद्यार्थिनींना ८०० रुपये देण्याचा निर्णय शासनाने घेतला. ही रकम डीबीटीद्वारे विद्यार्थ्यांच्या बँक खात्यावर दर महिन्याला जमा होणे अपेक्षित आहे. मात्र

राज्याचे अर्थमंत्री अजित पवार यांनी निधी वाटप करताना ओबीसींच्या महाज्योती संस्था व मंत्रालयाशी भेदभाव केला. सारथीला अधिक निधी दिला. राज्यातील सरकार ओबीसींवर अन्याय करीत आहे. विरोधकही गप्प आहेत. ओबीसींचा वालीच राहिलेला नाही. आता ओबीसींनाच त्यांच्या न्याय्य हक्कासाठी लढा द्यावा लागेल. ओबीसींवरील अन्याय खपून घेतला जाणार नाही. शासनाने तातडीने ओबीसी विद्यार्थ्यांचा रखडलेला निर्वाह आणि भोजन भत्ता त्यांच्या खात्यात जमा करावा, अन्यथा आंदोलन करू.

खेमेंद्र कटरे,संयोजक ओबीसी विचार मंच गोंदिया.

मागील चार महिन्यांपासून भत्त्याची रकम जमा झाली नाही. खाना-वळवाले पैस्याची मागणी करीत आहेत. शिवाय दैनिक गरजेसाठी पैशाची आवश्यकता आहे, शासनाने रकम तत्काळ द्यावी.

- भरत भैलावे,विद्यार्थी, ओबीसी वसतीगृह गोंदिया.

महि-नोमहिने रकम जमा करण्यात येत नाही.

मार्च ते आजपर्यंत ओबीसी वसतिगृहातील विद्यार्थी, विद्यार्थिनी भोजन व निर्वाह भत्त्याच्या प्रतीक्षेत आहेत. यामुळे विद्यार्थ्यांना आर्थिक अडचणींचा सामना करावा लागत आहे. आर्थिक विवंचनेमुळे विद्यार्थ्यांचे

शैक्षणिक आणि दैनंदिन जीवन विस्कळीत झाले आहे. विद्यार्थ्यांना वेळेवर भोजन आणि इतर आवश्यक गरजा पूर्ण करणे कठीण झाले आहे. त्यामुळे, शासनाने या गंभीर विषयाकडे लक्ष देऊन त्वरीत कार्यवाही करावी, अशी मागणी विद्यार्थी आणि पालकांकडून होत आहे.

२७ हजार महिला ‘लाडकी बहीण योजनेत’ अपात्र

पेप झाल्यानंतर शासनाने अशा महिलांचा शोध सुरु करताच जिल्ह्यातील सुमारे २६ हजार ९२७ महिलांना लाभ सोडला. आता या योजनेची नोंदणीही बंद झाली. नोंदणी बंद होऊन ९ महिन्यांपेक्षा अधिक कालावधी लोटला. यादरम्यान काही महिला वंचित आहेत. जिल्ह्यातील ३ लाख ३७ हजार ५०७ महिलांना मार्च महिन्याचा हसा

मिळाला. परंतु एप्रिल महिन्याचा हसा मिळाला नाही. जिल्ह्यात लाडकी बहीण योजनेचे ३ लाख ३७ हजार ५०७ लाभार्थी आहेत. आगामी हप्त्यांनंतर ही संख्या कमी होण्याची शक्यता आहे. कुटुंबाचे एकत्रित वार्षिक उत्पन्न २.५० लाखांपेक्षा अधिक किंवा कुटुंबात आयकर दाता सदस्य असेल, तर कुटुंबातील सदस्य नियमित,कायम कर्मचारी, कंत्राटी

ज्यावेळी लाडकी बहीण योजनेचे अर्ज दाखल झाले, त्याचवेळी इतर योजनांमधून पैसे मिळत असतील तर लाडकी बहीण योजनेतून ते वजा केले जातील, अशी सूचना आली आहे. त्यामुळे त्यासंदर्भात इतर आदेश येण्याची गरज नाही.अशा महिलांनी अन-ुदान नाकारले आहे. याशिवाय आता नवीन महिलांची नोंदणी बंद करण्यात आली.

- कीर्तीकुमार कटरे, महिला व बालविकास अधिकारी, गोंदिया

कर्मचारी म्हणून सरकारी विभाग अथवा राज्य सरकारच्या स्थानिक संस्थेमध्ये कार्यरत असेल तर अर्ज बाद होईल. कुटुंबातील सदस्यांच्या नावावर चारचाकी वाहने (ट्रॅक्टर वगळून) असेल तरीही अर्ज रद्द केला जात आहे. त्यामुळे खोट्या कागदपत्रांद्वारे लाभ घेणाऱ्या महिलांचे धाबे दणणाले आहे.

विद्यार्थ्यांचा चिखलातून प्रवास, नागरिकांत रोष

तिरोडा :- शहरात मागील सहा महिन्यांपासून भूमीगत गटार योजनेची कामे केली जात आहे. शहरातील नेहरू वार्ड येथे योजनेच्या कामाकाजामुळे दिसाळ रस्त्याची दुरावस्था झाली असून सर्वत्र चिखल, खड्डे, उखडलेले रस्ते दिसून येत आहे. नागरिकांसह शालेय विद्यार्थ्यांसाठी ये-जा करण्यास ताबेबंदी करत कारावी लागत असल्याने नागरिकांकडून चांगला संपात व्यक्तेला जात आहे.

जवळपास सहा महिन्यांपूर्वीपासून शहरात गटार योजनेची कामे सुरु आहेत. रस्त्याच्या मधोमध खोदकाम करून पाडप व चेंबर टाकण्यात आले तसेच रस्त्याच्या हलगर्जी-पणा करण्यात आला पुनर्बांधणीत आहे. खोदकामानंतर त्या ठिकाणी माती अथवा मुरूम टाकून रोलरने सपाटवाळी करणे गरजेचे होते. मात्र, कंपनने ते टाळले. परिणामी, संपूर्ण तिरोडा शहरात रस्ते खड्ड्यांनी भरले असून, नागरिकांना चालणे,

वाहने चालवणे मुश्कील झाले आहे. चिखल, खड्डे आणि उखडलेले रस्ते यामुळे नागरिकांचे हाल होत आहेत. उल्लेखनीय असे पावसामुळे खोदलेल्या जागी मोठे खड्डे पडत असून त्या ठिकाणी वाहने सुद्धा अडकू लागले आहे. परिणामी नागरिकांना अपघाताला सामोरे जावून किरकोळ जखमी सुद्धा व्हावे लागत आहे. नगर पालिका समितीने रस्त्यांच्या दुखवस्थेवर तातडीने उपाययोजना करावी, अशी मागणी नेहरू वॉर्डतील नागरिकांनी केली आहे.

तरुणाजवळील काळ्या वॅंगेतून दोन पिस्तुल व १० जिवंत काडतुसे जप्त

गोंदिया :- स्थानिक गुन्हे शाखेच्या तडाखेबंद कारवाईत एक संशयित तरुण पोलिसांच्या जाळ्यात सापडला असून, त्याच्याकडून दोन गावठी पिस्तुल व १० जिवंत काडतुसे जप्त करण्यात आले आहेत. हा तरुण गोंदिया येथून बालाघाटकडे अवैध शस्त्रे घेऊन जात असल्याची गुप्त माहिती स्थानिक गुन्हे शाखेला मिळाल्यानंतर ही कारवाई २७ जुलै करण्यात आली.स्थानिक गुन्हे शाखेचे पोलीस पथक नियमित गस्त घालीत असताना त्यांना एका गोपनीय बातमीदाराकडून मिळालेल्या माहिती प्रमाणे एक व्यक्ती मोटारसायकलवरून अवैध अग्निशस्त्रे घेऊन बालाघाटकडे जात आहे. माहितीची खातरजमा करून पोलिसांनी त्वरीत गोंदिया-बालाघाट रोड येथील गुरपार गावाजवळ नाकाबंदी लावली. रात्री ८:३०

वाजता एक तरुण काळ्या बॅगसह मोटारसायकलवरून संशयास्पद हालचाली करताना पोलिसांच्या नजरेस पडला. त्याला थांबवून विच-रपसू केली असता त्याने आपले नाव प्रशांत केशव सोनवणे (१८) रा. बारो, ता. कोपरगाव, जि.अहिल्यानगर असे सांगितले. त्याची बॅग तपासून एक पिस्तुल लोखंडी, १६ सेमी बॅरल व १० सेमी मूठ किंमत ५० हजार, दुसरी पिस्तुल लोखंडी, १५ सेमी बॅरल व ८.५ सेमी मूठ किंमत ५० हजार, काडतुसे १० नग किंमत ५ हजार असा १ लाख

५ हजाराचे अवैध शस्त्र जप्त केले. या प्रकरणी रावणवाडी पोलिसात भारतीय हत्यार कायदा कलम ३, २५ अन्वये गुन्हा नोंदविण्यात आला आहे. तपास पोलीस करीत आहेत. ही कारवाई पोलीस अधीक्षक गोरख भाभरे यांच्या मार्गदर्शनात स्थानिक गुन्हे शाखेचे पोलीस निरीक्षक पुरुषोत्तम अहेंकर यांच्या नेतृत्वात पोलीस हवालदार राजेंद्र मिश्रा, महेश मेहर, संजय चौहान, सोमेश्वरसिंह तुरकर, छगन विठ्ठले, राकेश इंदुरकर, योगेश रहिले, लक्ष्मण बंजार यांनी केली आहे.

गोंदिया :- जिल्हा प्रशासनाने वन हक्क कायद्यांतर्गत जिल्ह्यातील २ तालुक्यांतील १०१ गावांना १ हजार हेक्टर वनजमीन देण्यास आठ दिवसांपूर्वीच मान्यता दिली. या वनजमिनीमुळे केवळ गावांचे चित्रच बदलणार असून ग्रामस्थांची आर्थिक प्रगतीही होणार आहे. त्या वनपट्ट्यांचे लवकरच वितरण करण्यात येणार आहे.

वनहक्क कायदा २००६ अनुसूचित जमाती आणि इतर पारंपरिक वनवासींना वनजमिनी आणि संसाधनांवर अधिकार

देण्यासाठी तयार केला होता. सन २००५ पूर्वी वनजमिनीवर अतिक्रमण करणाऱ्या अतिक्रमणधारकांना नियम आणि शर्तीच्या आधारे वनजमिनीचे पट्टे दिले जातात. ही प्रक्रिया पूर्ण करण्यासाठी प्रत्येक गावांत वनहक्क कायदा समिती स्थापन करण्यात आली. जिल्ह्यातील सर्व गावांत समिती स्थापन करण्यात आली. या कायद्याचा वापर करून ५४५ ग्रामपंचायतींमध्ये समित्या स्थापन करण्यात आल्या. वनहक्क समित्यांनी सामूहिक वापरासाठी वनजमिनीची

मागणी करणारे प्रस्ताव सादर केले होते. हक्क मिळताच त्याचा वापर करणे, हा त्याचा मुख्य उद्देश आहे. आर्थिक संसाधने वाढविण्यासाठी, ही जमीन सामूहिक वनजमिनीचा भाडेपट्टा मिळविण्यासाठी वापरायची आहे. गोंदिया जिल्ह्यातील सालेकसा आणि गोंरेगाव तालुक्यातील १०१ गावातील सामूहिक वनजमिनीच्या प्रस्तावांतर्गत हक्क समितीमार्फत सामूहिक वनजमिनीचे सर्वेक्षण करून सादर करण्यात आले.

प्रशासनाने गोंरेगाव आणि सालेकसा तालुक्यातील त्यांच्या

कुटुंबीयांना वनजमिनी दिल्या आहेत. असून आर्थिक संकट दूर होण्यास त्यामुळे त्यांना मोठा दिलासा मिळाला मदत होणार आहे.

अधिसूचनेतील मूळ अट केंद्रप्रमुख पदासाठी प्रशिक्षित पदवीधर शिक्षक (प्राथमिक) या पदावर सहा वर्षे कार्यरत असलेल्यांना पात्रता आहे. यामुळे दीर्घ सेवा व आवश्यक शैक्षणिक अर्हता असूनही केवळ पदनाम नसल्याने हजारो शिक्षकांचा न्याय्य हक्कापासून डावलले जात असल्याने शिक्षकांत असंतोष आहे. सेवाज्येष्ठ शिक्षकांना संधी देण्याची मागणी शिक्षकांच्या अनुभवाचा, गुणवत्ता आणि सेवा वर्षांचा योग्य सन्मान न करता फक्त पदनामावर केंद्रप्रमुखपदासाठी निवड होणं अन्यायकारक आहे. त्यामुळे शासनाने अधिसूचनेतील अटी शिथिल करून सर्व पात्र, सेवाज्येष्ठ शिक्षकांना न्याय्य संधी देण्यात यावी.

असल्याचा आरोप शिक्षक संघटनांनी केला आहे.

नवीन तयार करायला किती वर्षे लागणार ?

गोंदिया :- शहरातील गोंदिया-बालाघाट मार्गावरील उड्डाणपूल जीर्ण झाल्याने तो उड्डाणपूल पाडून त्या ठिकाणी नवीन पूल मंजूर करण्यात आला. जुना उड्डाणपूल पाडून नवीन पुलाचे बांधकाम सुरु होण्यास तब्बल तीन वर्षे लागली. त्यामुळे आता नवीन उड्डाणपुलाचे बांधकाम केव्हा पूर्ण होणार आणि शहरवासीयांचा त्रास केव्हा दूर होणार, असा सवाल उपस्थित केला जात आहे.एकाच

कंत्राटदाराला गोंदिया-बालाघाट मार्गावरील उड्डाणपूल तसेच म रास्टोली आरओबीचे काम देण्यात आले आहे. त्यामुळे तिन्ही कामे एकाच वेळी करताना कोणतेही एक पूर्ण होत नसल्याचे चित्र आहे. शहराच्या दोन्ही भागाला जोडणाऱ्या गोंदिया-बाला-घाट मार्गावरील उड्डाणपूल जीर्ण झाल्याने या पुलावरून वाहतूक सुरु ठेवणे धोकादायक झाले होते. त्यामुळे जिल्हा प्रशासन आणि

कंत्राटदाराला गोंदिया-बालाघाट मार्गावरील उड्डाणपूल तसेच म रास्टोली आरओबीचे काम देण्यात आले आहे. त्यामुळे तिन्ही कामे एकाच वेळी करताना कोणतेही एक पूर्ण होत नसल्याचे चित्र आहे. शहराच्या दोन्ही भागाला जोडणाऱ्या गोंदिया-बाला-घाट मार्गावरील उड्डाणपूल जीर्ण झाल्याने या पुलावरून वाहतूक सुरु ठेवणे धोकादायक झाले होते. त्यामुळे जिल्हा प्रशासन आणि

शासकीय वसतिगृह व समाज भवनाकरिता जमीन उपलब्ध करा

आदिवासी पीपल फेडरेशन:आदिवासी कल्याण समितीला दिले निवेदन

गोंदिया :- जिल्ह्याच्या ठिकाणी आदिवासी मुलामुलींकरिता शासकीय वसतिगृह तसेच आदिवासी समाजाकरिता समाज भवनाकरिता जमीन उपलब्ध करून द्यावी यासह अन्य - मागण्यांसाठी आदिवासी पीपल फेडरेशनच्यावतीने जिल्ह्याच्या दौऱ्यावर असलेल्या आदिवासी कल्याण समितीला निवेदन देण्यात आले.

आदिवासी कल्याण समिती जिल्ह्यातील आदिवासींच्या विविध समस्या जाणून घेण्याकरिता दौऱ्यावर आली आहे. अशात ऑल इंडिया आदिवासी पीपल फेडरेशनच्या नेतृत्वात आदिवासी समाजातील विविध संघटनांच्या समूहाने आदिवासी कल्याण समिती प्रमुख आमदार दौलत दरोडा यांची भेट घेतली. तसेच त्यांना येथील आदिवासी समाजाच्या विविध समस्यांशी अवगत करण्यात आले.

तसेच जिल्हा आदिवासीबहुल असून जिल्ह्याच्या ठिकाणी आदिवासी मुलामुलींकरिता शासकीय वसतिगृह तसेच आदिवासी समाज भवनाकरिता जमीन उपलब्ध करून देणे, ११,५०० बोगस आदिवासींना अधिसंस्था पदावरून निष्कासित करून त्वरित स्पर्धा परीक्षेच्या माध्यमातून स्वतंत्र आदिवासी सम जातून भरण्यात यावे यासह अन्य मागण्यांचे निवेदन देण्यात आले.

निवेदन देताना आदिवासी पीपल फेडरेशन जिल्हाध्यक्ष करण टेकाम, महिला फेडरेशन संगीता पुसाम, गोंडवाना मित्र मंडळ अध्यक्ष घनश्याम तोडसाम, विद्यार्थी संघटनेचे निळकंठ चिचाम, माजी नगरसेविका प्रमिला सिन्नाम, ललिता ताराम, राधिका सलामे, सरिता धनबाते, माजी नगरसेवक विनोद धंधरे, दिलेश्वर मडावी व समाजबांधव उपस्थित होते.

रक्षाबंधनाला ५० आंतरजातीय जोडप्यांचा होणार सत्कार

नेवेगावबांध:- नेहमीच गावात नाविन्यपूर्ण उपक्रम राबविणाऱ्या येथील सार्वजनिक गाव उत्सव समितीच्यावतीने रक्षाबंधनाला आंतरजातीय विवाह केलेल्या जोडप्यांचा सत्कार केला जाणार आहे. यात उभयतीच्या सत्कारासोबतच, लाडक्या बहिणीला रक्षाबंधनाची भेट म्हणून साडीचोळी भेट देण्यात येणार आहे. या आगळ्यावेळच्या, नाविन्यपूर्ण कार्यक्रमात गावातील ५० आंतरजातीय विवाह करणाऱ्या जोडप्यांचा सत्कार करण्यात येणार आहे.

सदर उपक्रमातून समाजात समता निर्माण व्हावी. सामाजिक भेदभावाच्या सर्व भिंती गळून पडाय्यात व समतेवर आधारलेल्या समाजाच्या निर्मितीसाठी केलेला लहानसा प्रयत्न आहे असल्याची माहिती समितीने एका प्रसिद्धीपत्रकाद्वारे दिली आहे. त्याबरोबरच १० ऑगस्टला रक्षाबंधन सणाचे औचित्य साधून रात्री ८ वाजता येथील ग्रामपंचायतमंथरील पशुवैद्यकीय दवाखान्याच्या पटांगणावर लाडक्या बहिणींसाठी, त्यांच्या

सहकार्य करण्याचे आवाहन नेवेगावबांध येथील सार्वजनिक गाव उत्सव समितीच्यावतीने यापुढेही सामाजिक व समाज प्रबोधनात्मक कार्यक्रम आयोजित करण्यात येणार असल्याची माहिती समितीचे प्रवीण डोये यांनी दिली. आंतरजातीय विवाह केलेल्या जोडप्यांनी समितीकडे नोंदणी करावी. तसेच कार्यक्रम यशस्वी करण्यासाठी गावकऱ्यांनी सहकार्य करण्याचे आवाहन समितीचे अध्यक्ष तुकाराम मेथ्राम, उपाध्यक्ष संजय भुमके, सचिव प्रवीण डोये, मिलिंद बडोले, गौरव चौधरी, अशोक भुमके, दिलीप पोवळे, अशोक परशुरामकर, सचिन सांगोळकर यांनी केले.

मनोरंजनासाठी सुपरफास्ट डान्सिंग क्रीन, लावणी समझी मयुरी मुंबईकर यांच्या गुपुचा पारिवारिक व मराठमोठ्या लावण्यांचा बहारदार कार्यक्रम आयोजित केला आहे.

यापूर्वी सार्वजनिक गाव उत्सव समितीच्यावतीने, लाडक्या गाव जावयांचा सत्कार, दिव्यांग स्त्री व पुरुषांचा सत्कार, ११० वर्षांचे वयोवृद्ध जयराम हांडेकर यांच्यासह ६० वर्षावरील गावातील ज्येष्ठ स्त्री आणि पुरुष नागरिकांचा सत्कार, गावातील विधवा स्त्रियांचा सत्कार करण्याचा उपक्रम राबविण्यात आला आहे. समाजात व त्यांच्या

